

VÝROČNÍ ZPRÁVA KMENE KYNKAŽU ZA ROK 2012

Pár slov o nás:

Kynkažu je brněnským kmenem, který je součástí organizace - Liga lesní moudrosti. Kmen vznikl na začátku roku 2011, oddělením od kmene Wallowa. Většina působících členů kmene jsou dospělý starší 18let. Scházíme se nepravidelně, ale několikrát měsíčně při pořádání různorodých volnočasových aktivit a to během celého roku. Z volnočasových aktivit u nás převládají nejvíce ty sportovní., ale rádi zavítáme i za kulturou na ples či do divadla.

Pokud budete chtít vědět více informací o nás koukněte na naše webové stránky

- <http://kynkazu.webnode.cz>

Ti nejdůležitější:

Čiko	Jan Klement	náčelník, ROP
Sika	Hana Konečná	hospodář, ROP
Rissa	Eva Matušková	ROP
Bart	Jan Konečný	ohnivec
Čejka	Jana Petráková	písmák
Bubík	Tomáš Borkovec	webmaster, skladník

Pořádané akce:

Na sepsání pořádaných akcí se podílel skoro celý kmen.

Dvoudenní akce - Přejchod Vysočiny na sněžnicích

Datum akce: 18. 2. – 19. 2. 2012

Místo konání akce: Kadov

Typ akce: Putování

Popis akce:

Akce, jejíž historie se začala tvořit ještě před samotným začátkem. Už v listopadu bylo odsouhlaseno, že tento víkend (17. - 19. 2.) bude Kynkažácká akce, zmluvíme srub, pozveme kamarády, bude to přííma. Jenže čas ukázal, že lidí se na srub moc nesejde, Rakša se navíc vzdala organizace a předala žezlo Wičanzimu, což se pro uskutečnění akce na srubu ukázalo jako nešťastné řešení. Wičanzi nejenže nevyzvedl klíče od srubu, ale navíc zrušil rezervaci a budiž mu k dobru fakt, že nás akcechtivé postavil před jasný problém - buď jedem někam putovat, nebo

máme smůlu. Zarytý nefejsbukář svolal tedy hospodu, kde se domluvíme, kam pojedeme. K překvapení všech dorazilo celkem dost lidí a někteří z nich stále ještě počítali s víkendem na srubu. Potvrdili jsme, že zdoláme Jeseníky, hlavně se podařilo nadchnout Barta, který chtěl pokořit Praděd Divokým dolem. Trasa byla schválena, spát budeme na útulně někde na hřebeni.

Ani tato varianta dlouho nevydržela, protože ve čtvrtek před akcí začaly stoupat

lavinové stupně a to hlavně v Jeseníkách a Beskydech, navíc na pátek a víkend se mělo výrazně oteplít. Sešli jsme se proto na válečnou poradu u mne doma, kde jsme zvolili demokraticky mou vymyšlenou variantu - na sněžnicích přes Vysočinu.

Bart byl vyloženě zklamán - v psaném projevu nerad používám vulgarismy - ale i tak jsme byli odhodlaní v sobotu ráno vyrazit.

Sobota

Ráno jsme se sešli až na výjimky včas. Výjimka nedorazila ani do odjezdu vlaku, jela tedy pozdějším vlakem s dvouhodinovým odstupem a celý den nás doháněla. Wičanzi skvěle sehnal pro všechny sněžnice, za něž podepsal směnku. A tak vzniklo hlavní téma pro

vlakovou diskuzi. Hortva velmi zasvěceně a názorně Wičanziho vysvětloval, jaká to byla blbost někomu podepsat směnku a neváhal připojit pár variant, které by mohly velmi brzy nastat. Netrvalo ani dlouho a povedlo se nám slušně Wičanziho vyschýzovat už ve vlaku. Cesta pěkně ubíhala, natrénovali jsme rychlý výstup z vlaku, když jsem náhle zavelel k výstupu o stanici dřív - v Březové nad Svitavou. Ve Svitavách, kde jsme už po předchozím

návčiku vystoupili s grácií, jsme nasedli do přetopeného Hurvínka plného nadšených a hlasitých běžkařů. Hathímu se i tak podařilo cestu prospat.

V Borové u Poličky jsme se přebalili a vyrazili po zelené značce, která nás měla celý den doprovázet. Po ujištění, že jsem se ještě nikdy neztratil, jsem neomylně při první zatáčce zamířil mimo značku a tím tehdy poprvé opustil naši zelenou. Wičanzi, který myslel, že trasa je takto náhodně volena správně, měl největší starost o to, aby se mu neztratily kotoučky z hůlek, protože to by, podle předešlých diskuzí, znamenalo jeho bankrot. Zelenou se nám stylem "tímhle směrem prostě je" podařilo záhy najít a my vesele šlapali až k poli před hájovnou.

... odtud dále je to psáno až v červnu, takže vzpomínky už jsou poněkud mlhavé ...

Ted' teprve začala pořádná makačka, protože jsme si cestu chtěli zkrátit přímou cestou přes

pole, nikoliv trapně kopírovat kraj lesa. No a na poli bylo kupodivu naváta spousta sněhu. Celou cestu polem jsem prošlapoval já a doteď nevím, proč jsem se -debil- nenechal vystřídat. Po poli jsme šli něco přes 400 metrů, ale i tak to byla takhle na úvod zabíračka.

V lese u hájovny jsme počkali na Wičanziho, na kterého (vzhledem k tomu, že se mu nepodařilo vypůjčit pro sebe sněžnice, které by mohl obout na své lodě, a celou cestu šlapal bez nich ve stopách ostatních) zbyl vděčný post "ocasů skupiny". A tak se stala nevídaná věc, Kdo ještě nikdy nespátřil Wičanziho temeno, měl jedinečnou možnost se ho dosytosti nakochat, neboť zvláště při přechodu z pole do lesa se bořil až nad pas, takže vyčníval už jen asi 150 cm ;o).

Protože se nám nechtělo šlapat po silnici, stříhli jsme to přímo po poli (mimochoodem s pěkným výhledem) do Pustné Rybné. Dali jsme si sváču a spontálně

zahráli hru " kdo nejvíc znečišťuje ovzduší". Myslím, že vítěze není třeba jmenovat. Také jsme měli starost o našeho externího člena výpravy, který měl už být v místě startu výpravy. Neozýval se a tak jsme se nechali překvapit, jestli se vůbec zjeví. Nejvíce se na Barta těšil Bubík, jelikož měl věci na vaření, ale VAR a ešus měl právě Bart.

Cesta celkem příjemně ubíhala a my se velmi těšili na náš první pořádný vrchol - Čtyři palice. Nějakou dobu jsme ťapali po silnici a Háthí to už nevydržel a šel vedle nás po poli, v Březinách se rozhodl pro přeskok přes potok, což se mu k našemu skrývanému zklamání podařilo s grácií a bez ztráty jakékoliv kytíčky. Pak to ještě stříhl přes kopec a téměř současně se k nám připojil před výstupem na Čtyři palice. Byl silně uřícený, ale evidentně spokojený. Výstup byl celkem fajn, i když mimo přibývajících vrstevnic přibývala i hloubka sněhu. A tak jsme si zas šlápli o trošku výrazněji.

Uspokojení svým výkonem, sezuli jsme pod skalnatým vrcholem sněžnice, když tu, kde se vzal, tu se vzal - Bart. Aby dokázal, že je to kmenový Rambo, šel celou cestu za námi bez sněžnic. Tak jsme se vesele nafotili a náznaky prvního skuhrání jsem utěšoval, že teď už půjdem jen z kopce.. A taky že jo, aspoň chvílku.

U kempu Milovy byla upravena asfaltová cesta. Wicanzi tedy mohl ulevit nohám, což

následně kompenzoval vytrvalou výhovorkou s Bartem. U Dráteniček nás zasihla na drátě Rakša a zvala nás na večerní divadlo v Rychlebských horách. Nadšení bylo ze všech cítit, ale nakonec jsme přesun z časových důvodů ani nezorganizovali.

Nad Blatinami jsme si udělali krátkou odbočku na výhled a pak hurá přes Samotín pak do kopce a kolem orientáků lesem až do Kadova. Na [Kadováňka](#) přece. Na místní specialiu jsem lákal už před

odjezdem a během celé soboty byla vidina pití lahodného moku jedním z důvodů dorazit až do cíle a cestu nezkracovat.

Rychle se setmělo, chtěli jsme si dát jídlo, ale u Janečků, kde Kadováňka podávali jídla ani míst moc neměli, tak jsme se rozhodli jít do druhé hospody, kde jsme si dali polívku, která byla spíš nic, než moc. Proto jsme periodicky vysílali zvědy k Janečkům, jestli už je místo. První šel nejmladší ze skupiny. Zklamal, došel s nepořízenou. Druhý šel nejstarší ze skupiny. Je vidět, že stáří a zkušenost přináší ovoce, v našem případě Kadováňka. Rychle jsme se sbalili, zaplatili (Wičanzi i víc než bylo třeba, což kupodivu později úspěšně reklamoval) a hurá na Kadováňka. U Janečků nám bylo skvěle. Hospoda rodinného typu, číšník příjemný, snažil se, i když ho jeho máma z kuchyně pěkně cupovala. Dali jsme si pár piv, Kadováňků a to vše prokládali výbornou tlačenkou a párky. Aby bylo veselo, Háthí objednával dál a dál, což přineslo následující den spoustu změn v plánu.

Pro spánek jsme si vytipovali místo mezi Kadovem a Fryšavou na poklidném místě u lesíka. Po důkladném uválení prostoru jsme se rozešli do dvou stanů:

Háthí + Hortva + Wičanzi a Bart + Bubík + Čiko

Nutno dodat, že Bubík prokázal, že si zasvěcovačku zaslouží. Stejně tak Hortva byl úspěšně přijat do kmene....

Neděle

Nedělní ráno přineslo několik zajímavých momentů, o které se postarali zástupci obou stanů. Bart v neuvěřitelné frekvenci obohacoval ovzduší při nejmenším zajímavou kombinací poměrně "neznámých" slov. Asi si kompenzoval svou sobotní půldenní samotku. Na druhé straně v druhém stanu předváděl své umění Wičanzi, který zahlásil, že je už třeba vstávat a po té se uklidil do ústraní. Šel bojovat s Kadovánkem a velmi dlouho prohrával. Celá tato

skutečnost ovlivnila nedělní trasu, kterou jsme zminimalizovali jak jen to šlo. Počasí nebylo nic moc, občas přšelo a tak jsme si prašanu užili až na Devíti skalách (viz první foto). Cestou jsme míjeli stanoviště běžkařského orientáku, později i samotné běžkaře, kteří si zoufali, že jsme jim mohli na sněžnicích aspoň protáhnout stopu. Před Svratkou jsme diskutovali o Bubíkových příbuzných, kteří zde bydlí. Že bychom jim třeba zamávali a nebo tak něco. Po ujištění, že tito nejsou zrovna na

takové alotrie zvyklí, jsme je potkali ;o) Nechali jsme si aspoň poradit nějakou dobrou hospodu na jídlo.

Najedli jsme se v příjemné hospodě s domácíým přístupem. Jídlo bylo výborné, jen zákuseček chyběl. Jsme rozmlsaní - no a co. Paní dokonce chtěla pro něco někam zaběhnout, ale to už nám přišlo moc. Mokří, příjemně unavení a nacpaní jsme seděli na židlích - nikomu nebylo moc do řeči a zavírala se nám očka.

Zákusku jsme se ale nevzdali a ve třetí hospodě se nad námi smílovali a udělali nám palačinky.

A pak hurá domů. Krásný to zimní výlet se vším všudy. Tak zase někdy!

Čiko

Jednodenní akce - Sjíždění Jihlavy

Datum akce: 17. 6. 2012

Místo konání akce: Mohelno

Typ akce: vodácká

Popis akce:

Čtyři kynkažáčtí nadšenci se v sobotu večer shodli na tom, že by bylo potřeba něco podniknout v neděli a Háthí, přeborník na sjíždění Jihlavy, rozhodl. Bude se sjíždět klasicky od Mohelna do Ivančic. V neděli ráno jsme se tedy sešli na nádraží, kluci dovezli lodě a částečně vlakem, částečně autobusem jsme se vydali směr Mohelno. Pěšky jsme se přesunuli pod přehradu Mohelno, odkud jsme plánovali, že vyrazíme. Po cestě jsme se stihli vyfotit v plné kráse u parádní krávy. Nečekali jsme jako ostatní a na vodu vyrazili ještě dřív, než ji začali pouštět – skvělý to nápad – párkrát jsme museli počkat, než k nám nějaká ta voda doteče. Celou dobu nám krásně svítilo sluníčko, takže jsme toho využili k opalování i k následnému skákání do vody. Nakonec jsme dorazili až do Moravských Bránic, kde jsme lodě sbalili a vydali se na vlak směr Brno, kam jsme unavení dorazili v podvečerních hodinách.

Sika

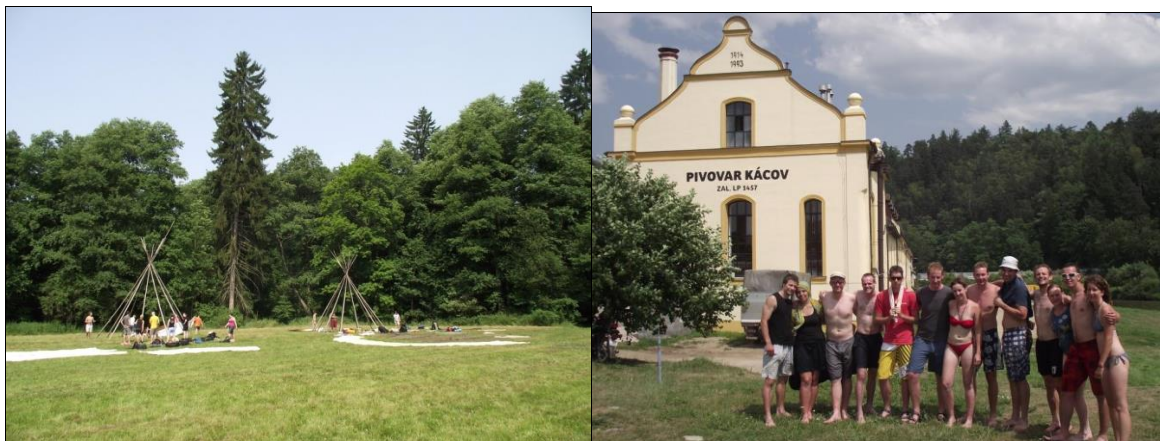
Vícedenní akce - Faktor Strážců

Datum akce: 29. 6. – 1. 2012

Místo konání akce: Kácov

Typ akce: sportovní

Popis akce:

Úvod:

Faktor Strážců je víkendová týmová outdoorová soutěž založená na plnění nejrůznějších úkolů na daných stanovištích. Cílem hry bylo projít celou trasu, splnit všechny požadované úkoly a hlavně se pobavit.

Výbava:

Do týmu nejméně jeden batoh, čelovky, mobilní telefon, lékárnička, peníze, OP a oblečení k ušpinění.

Děj:

Na tábořiště jsme se dostavili v pátek 29. 6. někdy v 18 hodin, kde začalo vykládání pravidel, poučení o bezpečnosti a o nástrahách na trase. Předem jsme sestavili čtyř členné týmy. Hra začala v sobotu někdy kolem 3 hodiny ráno, kde jsme byli hlasitým bubnováním probuzeni. Po zahájení se hrála hra „člověče nezlob se“, která rozřadila startovní pole. Po vyfasování drobné svačiny jsme se noční krajinou vydali za prvním úkolem. Úkoly byly náročné a délka trasy také, ale v cíli jsme se nakonec potkali všichni. V sobotu večer se posedávalo a při zvuku kytary se rozebíraly zážitky uplynulého dne. V neděli ráno jsme si zahráli lakros, sbalili tábor a vydali se na cestu domů

Závěr:

Akce založená pro 4- členné týmy různých věkových kategorií. Cíl byl seznámit se s novými přáteli, pokořit nejrůznější fyzické a logické úkoly a užít si krásnou přírodu a to vše se naplnilo.

Bart

Vícedenní akce - Beskydy na kolech

Datum akce: 4. 7. – 8. 7. 2012

Místo konání akce: Soláň

Typ akce: cyklistická

Popis akce:

Této velice sportovně až výkonnostně orientované výpravy se zúčastnilo 10 členů kmene. Cílem bylo zdolat nejznámější vrcholky Beskyd. Ubytování jsme byli nedaleko hotelu Soláň ve velmi stylové maringotce. Z tohoto místa jsme dennodenně vyráželi na kolech do všech světových stran poznávat krásy Beskyd. Bubík

Vícedenní akce - táboření na Malém Waldenu

Datum akce: 10. 8. – 12. 8. 2012

Místo konání akce: Malý Walden

Typ akce: sportovní

Popis akce:

Jelikož jsme letos nepořádali žádný letní tábor pro děti a dost nám to chybělo, tak jsme si udělali aspoň prodloužený víkend na Waldenu. Vzali jsme i kola a letošní rychlotáboření pojali sportovně. Přes den jsme podnikali výlety po okolí na kole, nechyběla ani návštěva Křížanova a večer se konalo klasické táboření, vaření na ohni a spaní v tee pee. Nechyběly ani kytary a večerní zpívání.

Bublina

Vícedenní akce - Ligový sněm
Datum akce: 31. 8. – 2. 9. 2012
Místo konání akce: Malý Walden
Typ akce: sportovní, poznávací
Popis akce:

Poslední víkend prázdnin se zástupci našeho kmene Kynkažu - Sika, Čiko a Talpa zúčastnili tradičního ligového sněmu. Sněm se konal na starém známém Malém Waldenu u Skleného nad Oslavou a tématem byly „návraty“. V pátek při příjezdu počasí vypadalo nepěkně, ale v sobotu po ránu už jen mrholilo a hry mohly začít. Tyto klasické hry jako hutututu nás měly naladit k návratům do dětství. Na konstrukci jídelny byla vyvěšena spousta fotek – barevné i černobílé, staré i novější - každopádně všechny z dětství a na nás bylo poznat se navzájem. Dále bylo v programu seznámení s etiketou sněmu a také tradiční soutěž v rozdělování ohně a křesáním. Celá akce byla velice příjemná, plná návratů a setkání se starými přáteli. Tato sportovně-vzdělávací akce byla určena pro všechny věkové kategorie.
Talpa

